

vis have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, det har ved tidligere Lejlighed vist, at det kan tage Initiativet til at afskaffe saadanne Hverv, som anses for overflødige, nemlig da Krydstoldvæsenet blev ophævet i 1904.

Saa var der en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) om Værdimaaleren. Det er vist den tidligere Konseilspræsident, der har lovet at udarbejde en Beretning om, hvad der kan gøres for at indføre en brugbar Værdimaaler til Regulering af Lønninger, og Statistisk Bureau har samlet et meget betydeligt Materiale og udarbejder en Oversigt derover, som vil blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer, saa snart den er færdig.

I øvrigt tror jeg, der ikke er rettet flere Forespørgsler til mig — jo, det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) spurgte om Betalingen for Straffeattester. Det er vist for Resten besvaret. Uden lovlig Hjemmel kan Eftergivelsen ikke ske. Der findes i Alderdomsloven Hjemmel for at undlade at tage Betaling for Straffeattester i de Tilfælde, der ere nævnte.

Indenrigsministeren (Berntsen): Under de foregaaende Dages Forhandlinger er der næsten ikke rettet nogen Indvending mod Indenrigsministeriets Budget, og det har jeg jo kun Anledning til at glæde mig over. Det kan have sin Grund i, at der ikke paa dette Budget er opført Poster, der udæske til Kritik. For øvrigt maa jeg gøre den Bemærkning, at det har forekommet mig, at Oppositionens ærede Ordførere synes mere at have Lyst til at drøfte Fortiden med den forrige Minister end Nutiden og Fremtiden med den nuværende Minister. Dette Forhold vil maaske ændre sig i Fremtiden. Imidlertid er der fra forskellige ærede Medlemmers Side rettet Henvendelser til mig og stillet forskellige Forespørgsler, som jeg skal tillade mig at besvare.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) har, senere støttet af det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) og flere andre ærede Medlemmer, forespurgt mig, om jeg maatte være villig til at fremsætte Forslag om at hæve eller forandre Skatteprocenten i København, hvis Maksimumsgrænse nu er fastsat til 2½ pCt. Dette Spørgsmaal er Genstand for Overvejelser i Indenrigsministeriet, og jeg haaber, at jeg i nær Fremtid skal være i Stand til at fremsætte Forslag til en Forandring i dette

Forhold. Men det er en Selvfølge, at naa man sletter denne Skatteprocentegrænse, maa man enes om nye Regler, thi Skatteyderne i København kunne, lige saa lidt som Skatteyderne i det øvrige Land, være Genstand for vilkaarlig Skatteudskrivning. Det gælder da om at enes om nye og rimelige Regler for Beskatningsforholdene her i København, og hertil skal jeg være villig til at yde min Medvirkning. Men jeg tror ikke, det vil være heldigt ved denne Lejlighed at tage andre Spørgsmaal op end dette ene, det vil ikke være rigtigt at gaa til en gennemgribende Reform af de københavnske kommunale Forhold. Der har været ytret Ønske om at komme til en Værdistigningsskat, men der vil det vist være det retteste at afvente Betænkningen fra den Kommission, som er nedsat om Indførelse af Værdistigningsskat i Anledning af Anlæg af nye Jernbaner. Men som sagt, jeg har det omtalte Forhold under Overvejelse og skal være villig til, forhaabentlig i en nær Fremtid, at fremsætte Forslag for Rigsdagen om en Forandring i de bestaaende Skatteregler for København.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) henvendte min Opmærksomhed paa nogle, som han kaldte det, „Statsfunktionærer“ i København, hvis Lønning han mente burde forhøjes. De have indgivet et Andragende, sagde det ærede Medlem, hvori de anmodede om at faa deres Kaar forbedrede, men det var ikke sket Fyldest. De Funktionærer, det ærede Medlem her sigtede til, ere Postillonerne i København, eller, som han udtrykte sig, „de røde Kuske“. Her befinder det ærede Medlem sig imidlertid i en Vildfarelse. Det undrer mig noget, da det ærede Medlem er saa godt hjemme i Finanslovens Labyrinth og de Anmærkninger, der knytte sig dertil. De Tjenestemænd, her er Tale om, ere ikke Statsfunktionærer.

Sagen er nemlig den, at Postvæsenet har i sin Tid akkorderet med en Vognmand i København om at besørge Kørselen for Københavns Postvæsen, og den Vognmand, som har paataget sig dette Hverv, ejer de Vogne og de Heste, som dertil skulle benyttes, ligesom han antager og lønner de Kuske, der skulle køre disse Vogne. Det er altsaa Funktionærer, der egentlig ere en privat Mands Medarbejdere, de staa i privat Tjenesteforhold til den vedkommende Vognmand. Men det er jo i Postvæsenets Interesse at sikre sig paa-lidelige Kuske, og derfor har Postbesty-